

پیشنهادهای ۷ساله این‌بار توسط وزیر صنعت تکرار شد

ادغام خودروسازان

صفحه ۳

سرپازی چگونگی محاسبهٔ ۲۱ماه خدمت‌برای مشمولان ۴سلامت میوه تولیدمی‌شود واکس سبب‌از خود

شنبه ۲۹ آذر ۱۳۹۲ | ۲۷ صفر ۱۴۳۶ | ۲۰ دسامبر ۲۰۱۴ | سال هفتم | شماره ۱۴۹۲ | ۱۶ صفحه | ۵۰۰ تومان

تیتراهای روز

رئیس‌جمهور آمریکا ضمن اعلام عادی‌سازی روابط: سیاست انزوای کوبا جواب نداد

اعتراف اوباما

■ هیچ کشور دیگری به ایده تحریم‌هایی که ۵۰ سال علیه کوبا اعمال کردیم نپیوست

■ تحریم‌های کوبا تأثیر کمی بر این کشور داشت

صفحه ۱۵

تصمیم وزارت خارجه آمریکا به خاطر مذاکرات با ایران

تعویق انتشار تحقیق درباره کودتای ۲۸ مرداد

وزارت خارجه آمریکا اعلام کرد انتشار تحقیقی درباره کودتای ۲۸ مرداد را که با پشتیبانی سیا به سرنگونی محمد مصدق انجامید، به تعویق می‌اندازد تا مبدا انتشار محتوای این اسناد به مذاکرات هسته‌ای جاری با ایران ضربه بزند.

صفحه ۱۶

زن قربانی، خودستاریو را طرّاحی کرده بود

افشای راز اسیدپاشی غرب پایتخت

صفحه ۴

نگاه روز

چرا جریان اصلاح‌طلبی نسبت به برنامه هسته‌ای ایران دیدگاهی متفاوت از رفتار حاکمیت ایران؛ چه در وجه قدرت یعنی جمهوری اسلامی و چه در وجه ملت، دارد؟ چرا اصلاح‌طلبان بر تعطیلی فعالیت‌های هسته‌ای ایران تأکید می‌کنند؟ اظهاراتی از جنس آنچه امثال شیرزاد و زبیاکدام مطرح می‌کنند؛ ناظر بر چه واقعیتی است که جامعه ایرانی شاید هنوز بی به آن نبرده است؟

قطعاً باید به این موضوع به صورت ویژه و ریشه‌ای توجه کرد. اگر قرار باشد درباره این موضوع کنکاش صورت گیرد؛ بدون تردید باید فتنه ۸۸ و تأثیر این واقعه بر تحولات هسته‌ای را بررسی کرد. طی ۵ سال اخیر هیچ اتفاقی به اندازه فتنه ۸۸ ، موضوع هسته‌ای و به تبع آن معیشت مردم را تحت تأثیر قرار نداده است. فتنه ۸۸ تلاش کرد اعتبار جمهوری اسلامی ایران را در جامعه بین‌المللی مخدوش کند و با امیدبخشی به نظام سلطه، اراده آمریکا برای فشار بیشتر بر ایران را منسجم کند. آمریکایی که رئیس‌جمهور آن در آستانه انتخابات آماده توافق با ایران بود اما...

بررسی اثرگذاری فتنه بر موضوع هسته‌ای نیازمند توجه به روند موضوع هسته‌ای در بازه‌های زمانی قبل و پس از انتخابات ریاست‌جمهوری ۸۸ است تا از این طریق به اتحانی این روند پی برد.

درباره روند برنامه هسته‌ای ایران قبل از انتخابات ۸۸ یک فهم عمومی وجود دارد و آن فک پلمب تأسیسات هسته‌ای ایران و آغاز غنی‌سازی پر شتاب اورانیوم با غنای درصد پایین است که در ابتدا با واکنش غرب مواجه شد. با این حال بیان فراز و فرودهای روند برنامه هسته‌ای ایران قبل از انتخابات ۸۸ خود می‌تواند یک گزاره اثباتی مناسب برای فهم تغییر لحن غرب پس از انتخابات باشد. برنامه هسته‌ای ایران در دولت هشتم شامل ۲ مرحله است که مرحله دوم در دولت نهم با شتاب حداکثری دنبال شد.

■ **دوره فریز هسته‌ای**

از روز چهارشنبه ۳۰ بهمن ۸۱ که محمد خاتمی، رئیس‌جمهور وقت از کشف ذخایر اورانیوم و عزم ایران برای برخورداری از ۶ هزار مگاوات برق هسته‌ای خبر داد تا مردامه ۲۸۴ روز مانده به پایان ریاست‌جمهوری وی، دوره اول رفتار هسته‌ای دولت هشتم رخ داد؛ دوره‌ای که به دوران «فریز» هسته‌ای ایران مشهور شد و دیپلماسی هسته‌ای ایران تابعی از فشارهای طرف خارجی قرار گرفت. دوره‌ای که از سفر محمد البرادعی، مدیر کل وقت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به ایران و تمرکز او بر پذیرش «پروتکل الحاقی» آغاز شد. پروتکل الحاقی به غرب این امکان را می‌داد که بدون اطلاع قبلی «هرکدام» از بازرسان خود را در «هر زمان» دلخواه در «هر تأسیسات» ایران قرار دهد؛ پذیرش پروتکل الحاقی به دلیل احتمال «شت اطلاعات» توسط بازرسان آژانس – که بعدها در موارد متعدد رخ داد- و نیز سواستفاده از این حربه برای برآورد قدرت نظامی ایران، با مخالفت‌هایی در سطوح عالی نظام مواجه شد. از خردادماه ۸۲ که موضوع هسته‌ای ایران در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و بحث پروتکل الحاقی و تعلیق فعالیت‌های هسته‌ای ایران مطرح شد، کمتر از ۲ ماه گذشت که مجلس ششم به کمک دولت همسو آمد و پروژه «جام زهر ۲» کلید خورد. ۱۲۷ نماینده مجلس ششم مردادماه ۸۲ طی نامه‌ای سرگشاده به رهبر انقلاب خواستار پذیرش پروتکل الحاقی و تعلیق همه فعالیت‌های هسته‌ای ایران شدند. محتوای نامه نمایندگان مجلس ششم فضای حاکم بر موضوع هسته‌ای ایران را بسیار خط‌ناک آرایش کرده بود. در بخشی از این نامه آمده بود: «تنها با تسامح می‌توان وضعیت ایران را در زمان اشغال در جنگ دوم جهانی یا پیش از پذیرش قطعنامه

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

■ اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی

صفحه ۲

غائله ۸۸ چگونه منجر به تشدید تحریم‌ها شد؟

فتنه علیه هسته‌ای

■ سیدعابدین نورالدینی

داخلی و خارجی، فشار تروئیکای اروپایی را عامل این موضوع می‌دانستند و عملاً موضوع «اعتمادسازی» تحت الشعاع استراتژی فشار قرار گرفت و از این اقدام ایران به «عقب‌نشینی» تعبیر شد.

■ **خاطرات استراو و فیشر از سعدآباد**

رفتار تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران در قبال موضوع پروتکل الحاقی و بیانیه سعدآباد موجب تثبیت یک گزاره تحلیلی در شکل‌دهی به رفتار غرب در قبال ایران شد و آن اعتقاد به فشار بیشتر برای تحقق اهداف بود. یوشکا فیشر چندین بار بیان خاطره‌ای از آن مذاکرات پرداخت که به خوبی این نگاه را نمایان می‌کند. فیشر در کتاب خاطرات خود می‌نویسد: «در گفت‌وگوهای اولیه و مقدماتی ما ۳ وزیر خارجه کشورهای اروپایی و نماینده ایران، همواره ما تأکید می‌کردیم که بدون توقف فعالیت‌های اتمی ایران توافقی بین ما حاصل نخواهد شد. ایرانی‌ها حاضر به تعلیق فعالیت نبودند. گفت‌وگوهای ما به نقطه‌ای رسید که ما به ایرانی‌ها گفتیم بدون قبول توقف فعالیت‌های اتمی راحل مناسبی حاصل نخواهد شد و ما بدون معطلی خواهان رفتن به فرودگاه و بازگشت به کشورهای خود هستیم. این گفته‌های ما منجر به قطع جلسه شد. ایرانی‌ها با دست‌پاچگی شروع به تلفن زدن کردند و بالاخره در این باره هم به توافق رسیدیم.

وی البته در ادامه خاطرات خود به تغییر روند فعالیت‌ها و مذاکرات هسته‌ای در تیم هسته‌ای دولت احمدی‌نژاد هم اشاره کرده و می‌نویسد: «من شخصا احمدی نژاد و لاریجانی را یک بار دیگر در سپتامبر ۲۰۰۵ در نیویورک ملاقات کردم. در همان برخورد اول نسبت به آینده بسا ایران بدبین شدم، بعدها روند مذاکرات بر این بدبینی من صحه گذاشت.»

جک استراو، وزیر وقت خارجه انگلستان نیز خاطره جالبی از مذاکرات سعدآباد دارد. جک استراو در کتاب خاطراتش به خاطره‌ای می‌پردازد که مربوط به بعد از مذاکرات سعدآباد است. وی می‌نویسد: «هر قطار بومد که کمال خرازی، وزیر خارجه ایران زنگ زد و گفت می‌خواهد درباره موضوع هسته‌ای کشورش صحبت کند. به او گفتم گوشه‌ای را نگه دارد. من به توالف رفتم و در آنجا گفت‌وگو را با وی ادامه دادم. درخواست داشت که اجازه بدهیم حدود ۱۰ سانتریفیوژ برای فعالیت‌های تحقیقاتی در ایران کار کنند که تأکید کردم اجازه فعال کردن یک دستگاه سانتریفیوژ را هم به ایران نمی‌دهیم». رفتار تحقیرآمیز علیه تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران البته زوایای دیگری نیز داشت. ابوالفضل ظهروند، سفیر اسبق ایران در ایتالیا و از اعضای تیم سابق مذاکره‌کننده کشورمان نخستین کسی بود که فاش کرد جک استراو در جریان مذاکرات، پای خود را روی میز مذاکرات گذاشته بود؛ درباره مذاکرات سعدآباد شنیده‌هایی هم وجود دارد که البته هیچگاه ثابت نشد. از جمله آن نامه محرمانه‌ای با امضای محمد خاتمی است که جک استراو برای اثبات صحت ادعاهای خود آن را به خاتمی نشان داد و هنگامی که خاتمی از او درباره چگونگی در اختیار قرار گرفتن این سند پرسید، جواب داد: «از طریق دوستان شما!» هنوز منظور استراو از دوستان خاتمی مشخص نیست اما بعدها فاش شد جوارد ظریف در حاشیه نشست سعدآباد، به صورت درگوشی از البرادعی خواسته بود تفسیری مطلوب از «تعلیق» ارائه دهد تا آنها بتوانند انتخابات آتی ایران را به سود خود برگزار کنند.

رئیس‌جمهور روسیه: کاهش قیمت نفت توطئه آمریکا و عربستان علیه روسیه و ایران است

واکنش پوتین به توطئه نفتی

صفحه ۲

رحلت پیامبر عظیم‌الشان اسلام و شهادت حضرت امام حسن مجتبی و حضرت امام رضا علیه‌السلام را عزیت می‌گوییم

یادداشت روز

پاسخی به شیرزاد و زبیاکلام

بی‌انصاف‌تر از آمریکا

■ مهدی محمدی

بسیار دشوار است فرض کنیم اتفاقی که روز چهارشنبه در دانشگاه تهران رخ داد، کاملاً تصادفی بوده است. در روزی که تیم مذاکره‌کننده ایران در ژنو در حال مذاکره بود، انجمن اسلامی دانشگاه تهران که به طور سنتی به محمد خاتمی و حزب منحله مشارکت نزدیک است، جلسه‌ای برگزار کرد و در آن از قول ۲ استاد دانشگاه – که از قضا هیچ کدام از آنها سابقه علمی و پژوهشی درخشانى ندارند – سعی شد مخاطبان خود را متقاعد کنند دانش هسته‌ای یک دانش بی‌ارزش است. ادبیات تولیدشده از سسوی این ۲ تن، در واقع مضحک‌تر از آن است که ارزش بحث کردن داشته باشد. بویژه اینکه به یاد بیاوریم یکی از آنها فردی است که چندین پیشی به حمایت از اسرائیل برخاست و دیگری، همان کسی است که در مجلس ششم، نظام جمهوری اسلامی را متهم به پنهانکاری در موضوع هسته‌ای کرد، آن هم در شرایطی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هم چنین ادعایی نداشت و هنوز هم ندارد. به عبارت دیگر این نماینده مجلس در سخنان خود از ماموریتی که اسرائیلی‌ها به آژانس داده بودند هم فراتر رفت و ادعایی را بیان کرد که جز منافقین فرد دیگری هوادار آن نبود. حالا این افراد یک بار دیگر به میدان آمده و سعی کرده‌اند مواضع یک دهه پیش‌شان را بازتولید کنند. البته چندان دلیلی ندارد که برای پاسخ دادن به ادعاهای کسانی مانند صادق زیباکلام و احمد شیرزاد وقت خود را تلف کنیم ولی چند اشاره کوتاه شاید بی‌وجه نباشد. شیرزاد در این جلسه گفته است ایران هیچ چیز در زمینه دانش هسته‌ای به دست نیاورده است؛ جمله خوشمزه دیگر او این است که گفته است نمی‌داند چه تفاوتی میان یک ماشین سانتریفیوژ و ۱۰ هزار تایی آن وجود دارد؛

ادامه در صفحه ۱۵

به ارضای طرف مقابل شده باشد. موضوع ایران نه‌تنها به حالت عادی بازنگشت که تنها چند روز پس از بیانیه پاریس، شورای حکام باز هم قطعنامه‌ای شدیدالحن علیه ایران تصویب کرد و خواهان تصوب پروتکل الحاقی در مجلس ایران شد.

■ **مرحله دوم**

عدم تعهد طرف غربی به تعهداتش منجر به تقویت موضع «مقاومت» در ایران شد. استراتژی «اعتمادسازی» توانایی مقابله مجدد با استراتژی مقاومت در عالیرت‌ترین سطوح تصمیم‌گیری در نظام را نداشت. از سوی دیگر انتخابات ریاست‌جمهوری نهم سبب شد تیم مذاکره‌کننده توانایی مقابله با انتقادهای داخلی را نداشته باشد. جریان همفکر تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران در انتخابات ریاست‌جمهوری شکست خورد و محمود احمدی‌نژاد رئیس‌جمهور شد. ۲ روز قبل از آغاز ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد، ایران آغاز مجدد فعالیت UCF اصفهان را به آژانس اعلام کرد. مرحله دوم روند هسته‌ای در دولت خاتمی به همین اعلام رسمی ختم می‌شود. به عبارت دیگر تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای دولت خاتمی در واپسین روزهای خود همه مسؤولیت بازگشایی UCF اصفهان را به دولت بعد منتقل کرد.

■ **آغاز استراتژی مقاومت**

محمود احمدی‌نژاد ۱۲ مرداد ۸۴ سکان هدایت دولت را برعهده گرفت. ۲ روز بعد یعنی ۱۴ مرداد تروئیکای اروپایی یک بسته پیشنهادی را برای دولت احمدی‌نژاد ارسال کرد تا مذاکرات هسته‌ای بر مبنای آن ادامه یابد. ۳ روز پس از ارسال این بسته و ۵ روز پس از آغاز ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد، ایران تأسیسات UCF را فک پلمب و غنی‌سازی را دوباره آغاز کرد. همزمان ایران به کشورهای اروپایی اعلام کرد پیشنهادات هسته‌ای آنان را نخواهد پذیرفت. شورای حکام مجدداً تشکیل جلسه داد و در ۲ نوبت ضرب‌الاجل‌هایی را برای تعلیق تأسیسات اصفهان و بازگشت ایران به میز مذاکره اعلام کرد. در ایران اما پایان تعلیق داوطلبانه فعالیت‌های غنی‌سازی به اطلاع آژانس رسانده شد. هشدارهای اعضای دائم شورای امنیت و همچنین تروئیکای اروپایی درباره ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت با پاسخ منفی ایران و یادآوری عدم تعهد غرب مواجه شد. در نهایت شورای حکام ۱۵ بهمن‌ماه همان سال پرونده ایران را به شورای امنیت ارجاع داد و این در حالی بود که جمهوری اسلامی ایران به همه تعهدات قانونی خود مندرج در NPT متعهد بود.

■ **فتنه هسته‌ای ۲**

درباره تغییر روند موضوع‌گیری ایران در قبال موضوع هسته‌ای باید یک نکته بنیادین را همواره مورد توجه قرار داد: در طول مذاکرات تیم هسته‌ای دولت اصلاحات، همواره یک نگاه منتقد از جایگاه عالی وجود داشت. انشا و انتشار نامه سرگشاده نمایندگان اصلاح‌طلب به رهبر انقلاب برای پذیرش پروتکل الحاقی، بیانگر وجود درت‌مند این نگاه منتقدانه بوده است؛ نگرشی که به جای «اعتمادسازی منفعلانه» معتقد به «مقاومت فعالانه» بود و سرانجام نیز این محور تحلیلی را در مذاکرات اقدامات اعمال کرد. حضرت آیت‌الله‌العظمی‌خامنه‌ای، رهبر انقلاب اسلامی بعدها در جمع دانشجویان دانشگاه‌های یزد در این‌باره فرمودند: «بنده همان موقع هم تأکید کردم اگر روند مطالبه بی در پی طرف‌های هسته‌ای ادامه یابد وارد میدان می‌شوم، همین کار را هم کردم. بنده گفتم که باید این روند عقب‌نشینی متوقف شود و تبدیل شود به روند پیشروی و اولین قدمش باید در همان دولتی انجام بگیرد که این عقب‌نشینی در آن دولت انجام گرفته بود.»

ادامه در صفحه ۱۲